

PASTORALE EENHEID ELIA

Werkgroep 'WeLiG' – Liturgie & gebed

Preek bij de viering 'Licht van Betlehem'

Beste mensen,

Ik zou het vandaag met jullie graag willen hebben over: puzzelen.

Niet mijn favoriet tijdverdrijf. Erger zelfs ik heb er een hekel aan, maar daar gaat het nu niet. Puzzelen is het samenvoegen van stukjes. Niet zomaar het naast elkaar leggen van kaartjes, maar stukjes die in elkaar passen, die elkaar zo omarmen dat ze niet zomaar uit elkaar vallen.

De vele stukjes vormen op het einde één geheel. Voor de puzzelaar een ware voldoening. In de viering van vandaag zitten ook heel wat puzzelstukjes. Ik doe een poging om ze samen te leggen tot één geheel.

Het eerste puzzelstukje gaat over de 'Handelingen van de Apostelen'.

Ons bisdom heeft rond dit bijbelboek een driejarig pastoraal project opgezet. Drie jaar om inspiratie te halen uit het grote avonturenboek van de eerste christenen.

Het tweede puzzelstukje is het thema van het tweede jaar van dit pastorale project: *'In naam van Jezus, gebruik uw voeten'*.

Het komt ook uit Handelingen. Meer in het bijzonder uit hoofdstuk 3. Aan de ingang van de tempel zit een lamme die aan Petrus en Johannes een aalmoes vraagt. Waarop Petrus de gevleugelde woorden uitsprak: *'Zilver of goud heb ik niet, maar wat ik heb geef ik u. In de naam van Jezus gebruik uw voeten. Hij pakte de lamme bij zijn rechterhand en hielp hem overeind. Op datzelfde ogenblik kwam er kracht in zijn voeten en enkels en met een sprong stond hij overeind, begon te lopen en ging lopend en springend met hen de tempel binnen, terwijl hij God verheerlijkte.'*

Dit jaarthema is voor ons een oproep om niet bij de pakken te blijven zitten maar om ons, ondanks ontgoocheling en twijfel, blijvend te laten inspireren door Zijn Licht en onze voeten te gebruiken. M.a.w. kom in beweging.

Beste mensen, de puzzelstukjes van de Handelingen en het thema 'In naam van Jezus gebruik uw voeten', passen naadloos in elkaar.

Het derde puzzelstukje is het evangelie van daarnet uit Johannes. En vooral het begin, toen Jezus zei: *'Ik ben het Licht voor de wereld. Wie mij volgt loopt nooit meer in het duister, maar heeft licht dat leven geeft'*.

Licht en duister, dag en nacht, zwart-wit-tegenstellingen die frequent in de Bijbel voorkomen, denk maar aan het eerste boek uit het O.T. (Genesis 1): *'In het begin schiep God de hemel en de aarde... duisternis lag over de diepte... Toen zei God: 'Er moet licht zijn! God scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde God dag en de duisternis noemde Hij nacht.*

Wat zouden we doen zonder licht. We zien alles veel beter dan in het duister. Licht geeft warmte, maakt het leven behaaglijker.

Op dit thema bouwt Johannes verder. Jezus is het licht en wie Hem volgt loopt niet in het duister of ziet ten minste het pad dat wegleidt uit de duisternis.

Dit evangeliestukje volgt direct na het verhaal van de Samaritaanse vrouw die water komt halen aan de waterput. Waar Jezus haar 'levengevend' water wil geven, waar ze nooit meer dorst van zal krijgen.

Nu krijgen we Zijn Licht dat eveneens 'levegevend' is.

En op onze beurt moeten we licht zijn voor elkaar en licht brengen bij mensen die in duisternis leven. Om hen zo in beweging te zetten zodat ze weer springend en lopend door het leven kunnen gaan. Dit evangelie-puzzelstukje past naadloos in de puzzelstukjes van daarnet uit de Handelingen en het thema van het tweede jaar, 'In naam van Jezus gebruik uw voeten'.

Het laatste stukje van de puzzel is de foto die jullie vonden op de uitnodiging van vandaag. Het is een schilderij dat geschilderd werd door Wim Van Rompuy en dat in de werkkamer hangt van onze bisschop. Ik ben nog nooit in zijn bureau geweest, maar het schilderij stond in de kathedraal tijdens de viering, waar het 'Licht van Betlehem' werd doorgegeven aan de vicariaten, nl. op 3 januari.

Dit schilderij is voor mij de samenvatting van alle puzzelstukjes die ik zonet heb beschreven. We zien een winters tafereel. Het is duister en het vriest dat het kraakt. Het lijkt wel op één van die winterse nachten die we vorige hebben gehad. De maan schijnt wel, maar ze geeft nauwelijks licht. Het enigste lichtpuntje is de stormlamp die de herder draagt. Net zoals het Licht van Betlehem hier vooraan in de lamp. Het is het licht van Jezus. Wie dit licht volgt loopt nooit in de duisternis, ook al is het nacht. Wie dit Licht draagt, gebruikt zijn voeten.

De herder draagt het licht niet hoog boven zich, maar op ooghoogte van de schapen. De herder kent de weg. Misschien is het wel God.

De schapjes hebben zich rond het licht verzameld. Ze weten dat de herder met het licht hen de juiste weg zal tonen.

Ga nu maar zegt God, volg het licht van mijn Zoon.

Het duister mag nog zo beklemmend zijn.

Het licht van Betlehem is ook het licht van Pasen.

Het is onze horizon, vandaag en alle dagen van ons leven.

Ik hoop dat het licht van Betlehem Jullie ook tijdens deze 40-dagentijd zinvol mag inspireren.

Tom Joossens,

Verantwoordelijke 'Liturgie & Gebed'.